

Geleceğe Bırakılan İz

– çiftci baba · 22 Temmuz 2019

GELECEĞE BIRAKILAN İZ

İnsan, hayatı boyunca kendini ve hayatı sorgular. Ne kadar sorgularsa sorgulasın işin içinden çıkamaz. Çünkü kendine bile dürüst değildir. Kendini kandırmayı çok sever. Adeta ihtiyaç haline getirir. Dünya'nın merkezine kendini koyar ve hayatı ona göre idame eder. Kendi hayatını idame ederken geleceğe de bir iz bırakma peşindedir. Kalabalıklar içinde yaşamak zorunda olduğu için Victor Hugo'nun dediği gibi "Kendi izi diğer izler içinde kaybolur gider." Çevresinden alabildiğince etkilenen bir varlıktır. Bazen kendine zulmedecek kuralları da kendi inşa eder. "Hayvanlar çoğaldıkça akıllanır, insanlar çoğaldıkça aptallaşır". (C.G.Jung)

Dün gece "Kamboçya" ile ilgili bir belgesel izledim. Bu beni oldukça etkiledi. Yedi yaşından sonra gözleri kör olan bir "Dede" hasır örüyordu. Zor şartlarda ürettiği yelpaze, hasır, kalbur... gibi şeyleri ülkeye gelen turistlere satıyordu. Bunları günlerce uğraşıp üretmek ayrı dert, Km'lerce yolu düşse, kalka Torun'u yardımıyla turistlere ulaştırmak ayrı bir dertti. Buna rağmen kazancı sadece bir dolar dı. Bu gelir evinin bir günlük ihtiyacını karşılıyordu. Kamboçya deyince "Kızıl Kmerler"i ve "Pol Pot"u tanımanız gerekir. Fransa da eğitim gören birinin bir milleti ne hale getireceğini görmüş olursunuz. Benim en takıldığım, Dede ile turistlerin buluşmasıydı. Turistler kendilerinden emin, özgüvenleri tavan yapmış bir şekilde Dede'ye gülücükler atıyorlar. Dede'nin ürettiklerini görünce kahaahalar daha da yükseliyor. "Büyük Usta"nın "Öz yurdunda garipsin, öz vatanında parya" dediği bu olsa gerek. "Dede" merhamet icabı bir kaç parça aldıktan sonra o'nunla resim çekiliyorlar. Belli ki sanalda paylaşacaklar. Dede ise satamadığı malzemeleri sırtına geri dönüyor. "Ayrımcılık", "Geri kalmışlık" geleceğin yüzünde utanç perdesi olarak kalacaktır. İnsanlığın huzur ve refahını yükselten iki kavram vardır. Biri "Adalet" ikincisi "Eğitim" dir. Bu iki kavram hiç bir siyasetçinin işine gelmez. Siyasetçiler hakkını arayan halkı ve sorgulayan halkı sevmezler. Onun için bu kavrama halkın kendinin sahip çıkması lazım. Bunun yolu da tabi ki şaşaklıktan geçmiyor. "Kuvvetler ayrılığı"na iyi çalışmamız lazım. Hiç bir ülke siyasetçilere bırakılacak kadar değersiz değildir. Günümüzde bir sürü sorunlarla boğuşuyoruz. Akdeniz meselesi. Suriye meselesi, İran meselesi, AB meselesi, S 400 meselesi, F 500 meselesi böyle uzayıp gidiyor. Bütün bu sorunlar içinde başarıyı aramak zorundayız. Bir ülke düşünün, üç tarafı denizlerle çevrili ve dört mevsimi yaşıyor. on beş milyon öğrencisi iki yüz üniversitesi var. Bahçesinden sebzeyi koparıp salata yapabiliyor. Hayatta kalmak için her şeye sahip. Böyle bir ülkenin siyasetçileri S 400 savunma sistemi almak için -50 derecede yaşam mücadelesi veren bir halkın kapısını çalıyor. Eğer derin düşünürsek devir teslim töreninde yüzümüze peçe germemiz lazım.

Anadolu'da bir söz vardır. "Hayat adama taksit taksit sokar. hepsini soktuğunda yapacak bir şey kalmaz, ayaklar yerden kesilir". Başarı diye çıktığınız yolda, sofranızda bulunan üç ekmeğin birini pamuk ellerinizle Rusya'ya ikram edersiniz. Beş yıl sonra iki ekmeğin birini de F500 karşılığında İngiliz'lere ikram edersiniz. Üç yıl sonrada yazılım karşılığında geri kalan bir ekmeği Amerika'lılara ikram edersiniz. Bir

bakarsınız ki sofrada ekmek kalmamış.Hasır örmeyi becerecek Dede'lerde kalmamış.Sanaldan başını kaldırıp sizi turistlere götürecek torunlar da kalmamış.Büyük Usta'nın dediği gibi "Yaşamak şakaya gelmez"

Aklın, merhametin ve bilimin gölgesinde biz bizde buluşalım, muhabbetle..